

Változatok egy orosz témára

„Én az vagyok, ki élte századát,
S nem én volt...”
S nem én volt...”
(Arszenyij Tarkovszkij: Kézirat)

Én az vagyok, ki nincsen is talán;
Egy álom – mint egy asszony – oldalán
Elnyúltam egyszer, és azóta várom,
Hogy a való helyére lépjen álmom.

Én az lennék, ki nincs, de léte több,
Mint bárkié, a létezők között,
Mert *vanni* könnyű – *lenni* nehezebb
Léleknek, földi árnyképek felett.

Hol angyalok kötöznék át sebem:
A kék csempéjű égi kórterem
Vasrácsos ágyán volna jó örökre

Elszenderedni és aludni csak,
Gyógyulni fény-infúzióba kötve,
Míg mint a var pereg le napra nap.

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)